

være med til at finansiere et beløb, som jo i 2001 bliver på 350 mio. kr. og over de næste 3 år vil komme over 1 mia. kr., til gavn og glæde for erhvervslivet og os alle sammen?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Hr. Thor Pedersen var både i går og i dag inde på spørgsmålet om vores udviklingsbistand, og her synes jeg virkelig man får afdækket Venstres sande ansigt.

Når hr. Thor Pedersen bliver presset bare en smule, ser man, at det eneste, han kan pege på af finansiering til skattelettelser og andre gode formål, er nedskæring i udviklingsbistanden.

Zimbabwe bliver nævnt, et samarbejde med diktaturstater, med terrorstater osv. Det kunne være, hr. Thor Pedersen skulle sætte sig lidt ind i, hvad det er, vi laver i dansk udviklingsbistand.

For det første har vi afbrudt samarbejdet med Mugabe, men det er gået fuldstændig hen over hovedet på hr. Thor Pedersen. Hvorfor er vi så i Zimbabwe, når det gælder sundhedssektoren, når det gælder hjælpen til de 30 pct. af befolkningen, der er ramt af hiv? Det er vi for at undgå, at den her katastrofe udvikler sig til en meget, meget alvorlig katastrofe for hele verden. Jeg vil bare lige nævne, at 400.000 børn i dag er forældreløse på grund af, at hiv/aids-epidemien har eksisteret i Zimbabwe. Derfor er vi der.

Og det er et udtryk for ren populisme, for Venstres magtbegær og kynisme, at man hver gang, man bliver presset lidt i en finanslovdebate, peger på, at man bare med god samvittighed kan tage hver fjerde bistandskrone, og dermed kan 800 millioner mennesker gå sultne i seng hver aften. Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Fru Elisabeth Arnold sagde, at det var dejligt at høre, at vi havde et synspunkt om, at de fysiske rammer kunne begrænse, hvor mange man egentlig kan rumme på et sygehus og på et plejehjem. Det er måske nyt for Det Radikale Venstre, men det synspunkt har vi egentlig altid haft, det synes vi er ret logisk. Men fru Elisabeth Arnold kommer åbenbart ikke rundt og ser problemerne.

Jeg vil lige starte med at sige, at det jo er en meget stor usandhed, at man ikke vil bo på et gammelt plejehjem. Hvis man følger bare lidt af debatten, der foregår i København blandt ældre,

vil man opleve, hvordan man tvangsflytter ældre mennesker, der ikke har en ret til deres bolig, som alle andre lejere har, på trods af at de betaler huslejen, og som hellere ville blive, hvor de var, i de gamle plejehjem, end at blive flyttet over i noget nyt. Tænk hvis det blev respekteret, at selv om man er på et plejehjem, har man den samme ret som andre lejere, der selv betaler deres leje.

Og må vi sige, at dette at kunne vælge selvvelgelig er at vælge mellem det, der er, og det vil sige, at det ikke er det, politikerne egentlig har fastlagt, men det er det, som andre aktører måske også gerne vil bidrage med. Der er jo i dag selvejende institutioner, der historisk gennem mange år har drevet plejehjem, hvor det egentlig er kommunerne, der har absorberet den kompetence, der lå i disse gamle selvejende systemer.

Der er ikke noget i vejen for, at man vil opleve ved efterspørgsel, at de i virkeligheden kan blomstre op og være et supplerende tilbud til det, som lokalt folkevalgte bestemmer.

For det er altså ikke dyrere, hvis det beløb, der følger med, er det, det koster i eget regi. Det er altså ikke dyrere, at man bor på den ene adresse end på den anden adresse i et selvvalgt plejehjem, hvis det, der følger med, er det prisniveau, der egentlig er anlagt for kommunen.

Må jeg så sige til Socialdemokratiet om det med beskæftigelsen, at det er regeringens skyld. Det er meget svært at forstå, hvordan det at opkræve 2 mia. kr. i nye skatter og afgifter, at inddrage 13 mia. kr. ekstra i likviditet næste år som følge af kortere momskredittid, hjælper på beskæftigelsen.

Sandheden er, at de fleste af de forslag, der vedtages herinde, gør det sværere at drive virksomhed. Det er på trods af Folketingets lovgivning, at virksomhederne er i stand til at producere og beskæftige. Hvis man bevæger sig, vil man opleve, at de fleste ledere i virksomheder føler, at den lovgivning herindefra begrænser ...

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Af hensyn til Folketingets overlevelse må vi bryde ind her og nu.

Jeg vil lige sige, at jeg har besluttet, at der i første runde, som vi er lige ved at være færdige med, nu kommer fire ordførere ind, så også fru Inger Marie Bruun-Vierø kan komme ind, og så skal ordføreren nok få lidt længere tid til at svare.

Men nu bliver det altså først hr. Klaus Hækkerup og derefter fru Karen Klint.